

U S N E S E N Í

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudkyň JUDr. Ivanky Havlíkové a Mgr. Ing. Silvie Svobodové ve věci

žalobkyně: **Ž. O.**, narozená xxx, bez státní příslušnosti
trvale bytem xxx, xxx
zastoupená advokátem Mgr. Daliborem Lípou
sídlem Vyšehradská 12, 360 01 Karlovy Vary

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 963/3, 170 00 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí ministra vnitra ze dne 23. 3. 2017, č. j. MV-167821-4/SO-2016,

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobkyni se vrací soudní poplatek zaplacený z podané žaloby ve výši 3 000 Kč (tři tisíce korun) do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení z účtu Městského soudu v Praze k rukám zástupce žalobkyně Mgr. Dalibora Lípy, advokáta.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení rozhodnutí ministra vnitra ze dne 23. 3. 2017, č. j. MV-167821-4/SO-2016 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým ministr vnitra zamítl rozklad žalobkyně proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy ze dne 25. 10. 2016, č. j. VS-1740/835.3/2-1997, jímž byla podle ust. § 51 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, a v souladu s ust. §§ 13 odst. 2 a 22 odst. 3 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), v platném znění (dále jen „zákon o státním občanství“), zamítnuta žádost žalobkyně o udělení státního občanství České republiky, které bylo odůvodněno skutečností, že žalobkyně ohrožuje bezpečnost státu. Žalobkyně navrhla, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
2. Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 20. 6. 2017 uvedl, že podanou žalobu považuje za nepřipustnou a navrhl soudu, aby ji pro její nepřipustnost odmítl, jelikož podle ust. § 26 zákona o státním občanství je rozhodnutí o zamítnutí žádosti o udělení státního občanství České republiky podle § 22 odst. 3 tohoto zákona vyloučeno z přezkoumání soudem. Na podporu svého tvrzení odkázal na nález Ústavního soudu ze dne 11. 10. 2016, sp. zn. Pl. ÚS 5/16.
3. Předtím, než mohl městský soud přistoupit k věcnému posouzení žaloby, zabýval se její přípustností dle zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).
4. Podle ust. § 26 zákona o státním občanství je rozhodnutí o zamítnutí žádosti o udělení státního občanství České republiky podle § 22 odst. 3 vyloučeno z přezkoumání soudem.

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Brunhoferová.

5. Podle ust. § 70 písm. f) s. ř. s. *jsou ze soudního přezkumu vyloučeny úkony správního orgánu, jejichž přezkoumání vylučuje zvláštní zákon.*
6. Podle ust. § 68 písm. e) s. ř. s. *je žaloba nepřijatelná také tehdy, domáhá-li se přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno.*
7. Podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. *nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže je návrh podle tohoto zákona nepřijatelný.*
8. V dané věci bylo k žádosti žalobkyně vedeno řízení ve věci udělení státního občanství České republiky dle § 22 odst. 3 zákona o státním občanství. Rozhodnutí o neudělení státního občanství České republiky bylo žalobkyni vydáno podle ust. § 22 odst. 3 zákona o státním občanství, přičemž dle ust. § 26 zákona o státním občanství je rozhodnutí podle tohoto ustanovení výslovně vyloučeno ze soudního přezkumu, je napadené rozhodnutí ze soudního přezkumu vyloučeno.
9. Žalobkyně v žalobě dále navrhla, aby městský soud postupem podle čl. 95 odst. 2 Ústavy předložil Ústavnímu soudu návrh na zrušení ust. § 26 zákona o státním občanství. Městský soud shledal, že předložení věci Ústavnímu soudu není na místě s ohledem na nálezu Ústavního soudu ze dne 11. 10. 2016, sp. zn. Pl. ÚS 5/16. Ve zmíněném nálezu posuzoval Ústavní soud ústavní konformitu ust. § 22 odst. 3 zákona o státním občanství a rozhodl, že předmětné ustanovení nepředstavuje porušení ústavního pořádku, které by Ústavní soud opravňovalo k využití derogačního pravomoci. Pokud je v souladu s ústavním pořádkem stav, kdy správní orgán nemusí rozhodnutí podle ust. § 22 odst. 3 zákona o státním občanství odůvodňovat a správní spis ani neobsahuje stanovisko Policie České republiky a zpravodajských služeb České republiky, nemá správní soud co přezkoumat. Za tohoto stavu městský soud nepojal pochybnosti ohledně souladu ust. § 26 zákona o státním občanství s ústavním pořádkem České republiky.
10. V mezidobí od podání žaloby navíc došlo k posouzení ústavní konformity též ust. § 26 zákona o státním občanství, kdy Ústavní soud ve svém nálezu ze dne 2. 7. 2019, sp. zn. Pl. ÚS 39/17, zamítl návrh na zrušení tohoto ustanovení, neboť podle výkladu Ústavního soudu rozhodnutím o neudělení státního občanství pro ohrožení bezpečnosti státu nedochází k zásahu do základních práv a svobod, a vylučuje-li zákonodárce toto rozhodnutí ze soudního přezkumu, nedostává se tím do rozporu se zákazem výluky ze soudního přezkumu podle čl. 36 odst. 2 Listiny, a to s ohledem na cíl napadené právní úpravy, tzn. bezpečnostní zájmy státu spočívající v minimalizaci možnosti úniku utajovaných informací. Názor městského soudu je tak zcela v souladu s tímto nálezem.
11. Městský soud pak již v obdobné věci rozhodoval, a to usnesením ze dne 10. 2. 2017, č. j. 8 A 28/2017-15, jímž byla žaloba proti rozhodnutí ministra vnitra o zamítnutí rozkladu, kterým ministr potvrdil neudělení státního občanství sice jinému žalobci, avšak též z důvodu ohrožení bezpečnosti státu s poukazem na ust. §§ 13 odst. 2 a 22 odst. 3 zákona o státním občanství, odmítnuta. Žalobce v této věci podal včasnou kasační stížnost, v rámci jejíhož posouzení přistoupil Nejvyšší správní soud k postupu podle čl. 95 odst. 2 Ústavy a předložil Ústavnímu soudu návrh na zrušení ust. § 26 zákona o státním občanství, jenž návrh na jeho zrušení zamítl, a to právě shora citovaným nálezem Pl. ÚS 39/17 ze dne 2. 7. 2019. V souladu s názorem Ústavního soudu o ústavní konformitě ust. § 26 zákona o státním občanství, Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti usnesení městského soudu o odmítnutí žaloby zamítl (srov. rozsudek ze dne 23. 7. 2019, č. j. 2 As 64/2017-87).
12. S ohledem na shora uvedené skutečnosti, kdy je napadené rozhodnutí podle ust. § 26 zákona o státním občanství výslovně vyloučeno ze soudního přezkumu, přičemž tento postup jako ústavně konformní potvrdil též Ústavní soud a Nejvyšší správní soud ve shora citovaných rozhodnutích, je napadené rozhodnutí ze soudního přezkumu vyloučeno, a podaná žaloba tak není podle ust. §§ 68 písm. e) a 70 písm. f) s. ř. s. přijatelná. Proto městský soud žalobu jako

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Brunhoferová.

nepřípustnou odmítl podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s., jak uvedeno ve výroku I. tohoto usnesení.

13. Při rozhodování o náhradě nákladů řízení vycházel soud z ust. § 60 odst. 3 věty první s. ř. s., podle něhož platí, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta. Soud tedy s ohledem na citované ustanovení rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak uvedeno ve výroku II. tohoto usnesení.
14. Podle ust. § 10 odst. 3 věty třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek. V souladu s citovaným ustanovením soud rozhodl, že žalobkyni se vrací soudní poplatek ve výši 3 000 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám jejího zástupce, jak uvedeno ve výroku III. tohoto usnesení, což je částka odpovídající poplatku zaplacenému za podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 22. srpna 2019

JUDr. Naděžda Řeháková v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Brunhoferová.